

Berg: Det kunde dog være, at det kunde lede til en Beslutning. Jeg skal bemærke, at da den høitærede Formand har været saa venlig at give os disse frygte Oplysninger, troer jeg, at det vil være i sin Orden at tage et passende Hensyn til de Ting deraf, som saa prægtigt kunne belyse den Sag, der her forhandles. Jeg skal forøvrigt ikke gaae dybere ind paa denne Sag, dertil er der her ganske vist ikke Leilighed, og deri skal jeg være ganske enig med den høitærede Formand. Jeg havde kun i Munden at ville sige, at der i Bjecen S. 22 omtales, at de værdigste Medlemmer af Rægestanden staae paa Apothekernes Side. Det er en mærkvaerdig Bedømmelse af de Læger og Videnstabsmænd, der muligt kunne have en anden Mening, f. Ex. Mænd med lignende Ansættelser som den Videnstabsmands, jeg nys nævnte. Endnu Et. Idet den ærede Minister taler om at gaae Apothekerne for nær, vil jeg minde om, at enhver af de nuværende Apothekere her i Kjøbenhavn skal have en aarlig Omsetning af henimod 20,000 Rbd. i Gjennemsnit. Jeg antager, at der er 15,000 Mennesker for hvert Apotek her i Landet, og jeg vil antage, at efter vore almindelige borgerlige Forhold kunde der i Befolkningens sande Interesse haade med Hensyn til Priisbillighed, gode Varer, hurtig Betjening osv., være over det dobbelte Antal, og de kunde endda i Genhold til den Uddannelse, man havde fordret af dem, leve ret anstændigt. Jeg skal til Støtte for denne Betragtning henvise til en Ytring, som det har været mig en stor Fornøielse at finde i en af de Betænkninger, som Sundhedscollegiet har afgivet over et Spørgsmaal af den Art, den nemlig, „at de forholdsviis bedste Apotheker findes paa de Steder, hvor der er flere end eet“. Dette er et fortrinligt Argument for, hvad Concurrencen ogsaa i dette Forhold kan skabe. Jeg kan nævne Steder som Horsens, og jeg kunde fortsætte, saa vilde Ministeren vide, at Befolkningen i visse Egne af Landet gjentagende have søgt om at blive bedre betjente, men oftest faaet en Afvisning eller Henstand imod deres Villie. Jeg troer, at dette er en Sag, som hænger saa nøie sammen med det Spørgsmaal, vi her behandle, at jeg, efter den Anledning, den ærede Justitsminister

har givet, ikke kan undlade at omtale det. Jeg troer, at man, uden at krænke de høiere Hensyn, som Samfundet bør gjøre gjældende med Hensyn til Ordningen af Bestemmelserne for Medicamentsforhandlingen, maatte kunne gaae langt friere tilværks i denne Retning. — Endnu skal jeg blot gjøre en Bemærkning. De Mænd, der have hændt sig til os paa Tryk, troe, at det er en fuldstændig Bildfarelse, at Concurrencen skulde skabe lavere Priser. Ved Siden deraf skal jeg anføre en anden Mands Ord, kortsattede og indholdsrige som de ere; de lyde saaledes: „Priisbillighed betinges ikke ved Taxter, men ved Concurrence“. Dette troer jeg er, statsøconomisk taget, en langt rigtigere og sundere Betragtning end den første.

Formanden: Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har meddeelt mig, at han vil forelægge Thinget Forslag til en motiveret Dagsorden i Anledning af Forspørgselen, saalydende:

I Forventning af, at den høitagtede Justitsminister ved den forestaaende Revision af de ved kongelig Anordning af 12te Juli 1862 og Justitsministeriets Befjendtgjørelse af samme Dag offentliggjorte Fortegnelser over de uopræparerede og præparerede Medecinalvarer, som det ikke er Materialisterne tilladt eller antages at være dem forbudt at forhandle en detail — vil gennemføre saadanne Forandringer i de nævnte Fortegnelser, at saavel Materialisternes Ret som Befolkningens Tarv derved varetages bedre end hidtil, samt i Forventning af, at Ministeren i den nærmeste Fremtid vil søge ved Lov at fremkalde de efter de nuværende Forholds Krav nødvendige Forandringer i de Bestemmelser, der gjælde for Oprettelse af Apotheker og Afgang til Handel med Medicinalvarer

gaaer Thinget over til Dagsordenen.

Der vil selvfølgelig være at aabne en Discussion om dette Forslag, men jeg vil ikke finde det passende, da Thinget er saa lidet talrigt besat i Aften, at fortsætte Discussionen derom, og at Thinget skulde stemme over en